

Виходить во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы (кромѣ рускихъ святы) о 4-й год. попоз. Литер. додатокъ „Бібліотека наїздамъ, поїздамъ“ виходить по 2 печат. аркушъ кожного 16-го и поїздного для кожного місяця.

Редакція, адміністрація и експедиція підъ Ч. 44 улиці Галицької.

Всі листы, посвітки и реклами належать пересыпти від адресою: редакція и адміністрація „Дѣло“ Ч. 44 ул.

Галицька.

Рукописи не вітаються тільки на попереднє застере жене.

Поодиноке число стоять 12 кр. а. в.

Оголошення приймаються по цінѣ 6 кр. а. в. бѣд одніє

строчко початково.

РЕКЛАМАЦІЯ неопечатаній вольній бѣд порта.

ПРЕДПЛАТУ належить пересыпти франко (найлучше

дохтоти переказомъ) до: Адміністрації часопису „Дѣло“

п. Галицька, Ч. 44.

Съ днемъ 1 (13) січня 1884 розпочали
мы пятый рѣкъ выдавництва „Дѣло“. Пропо
симо П. Т. Предплатникѣвъ поспѣшились
съ присыданемъ предплаты або хочъ съ
замовленьемъ, щобъ мы могли управиль-
нити накладъ нашою часописи и не потре-
бували перерывати єї видалику. Рѣвножъ
просимо всіхъ нашихъ довжниковъ чимъ
скорше вирѣвнати съ нами рахунки, бо
мы все мусимо платити готовкою. Условія
предплаты на „Дѣло“ и „Бібліотеку“ по-
даний на заголовку листа.

Зѣздъ отпоручниковъ деканальнихъ.

(Даліше.)

Дня 23 и. с. січня розпочалося друге за-
сѣданье отпоручниковъ кіира по 10 годинъ
рано. Дръ Юл. Пелешъ заявивъ, що Преосв.
еп. Сильвестеръ на нынѣшнімъ засѣданію я-
витись скорше не може, якъ о 1/2 години,
тому поручивъ на той часъ єму (т. є. дру Пе-
лешу) предѣдательство нынѣшнього засѣданія.

Заявивши отже, що открыває засѣданье,
дръ Пелешъ пояснивъ, що вибрана вчера комісія въ 15 членовъ для тѣснѣшої нарады и сформулованія внесень въ справѣ конгруаль-
ній, теперъ предложить свѣтл. вѣбраню свое
справоданье. Порядокъ, якъ я яко предѣдатель
тутъ постановлю, не може бути безъ при-
зводу нарушеній, а кто хоче говорити, мусить
записатися до голосу.

О. Лопатинський вступивъ на кате-
дру, яко спровадаць комісію. На вступѣ
пояснивъ, що вибрана комісія уконституована
въ той способъ, що вибрала одноголосно
своимъ предѣдателемъ о. Заячківського. Даль-
ше предложивъ о. Лопатинській дѣяльність
комісії въ сформулованихъ внесеніяхъ, бѣд
всіхъ мотивовъ, щобъ не теряти часу. И
такъ: 1. Предложение правительству, котре
для погодження дотації духовенства поручав
дальшу концентрацію парохій, комісія рѣшучо
и одноголосно спротивилася.

Дръ Пелешъ: Кто хоче въ тѣмъ дѣлѣ
забрати голосъ?

О. Котовичъ почавъ промовляти за внесеніемъ комісії, але предѣдатель перервавъ єму, аробивши увагу, щобъ не теряти часу и щобъ промовляли лишь тѣ, що суть противій
внесеніемъ комісії.

Дикій помѣщикъ.

Сатира М. Е. Салтикова (Щедрина).

У якомусь царствѣ, у якомусь государ-
ствѣ живъ собѣ помѣщикъ, живъ и глядючи
на свѣтъ радѣвъ. Усого у него було доволѣ:
и людей, и хлѣба, и худобы, и землѣ, и сад-
овъ. І бувъ той помѣщикъ зовсѣмъ дурний,
читавъ газету „Вѣстъ“ и тѣло має м'яке,
блѣле, пухле.

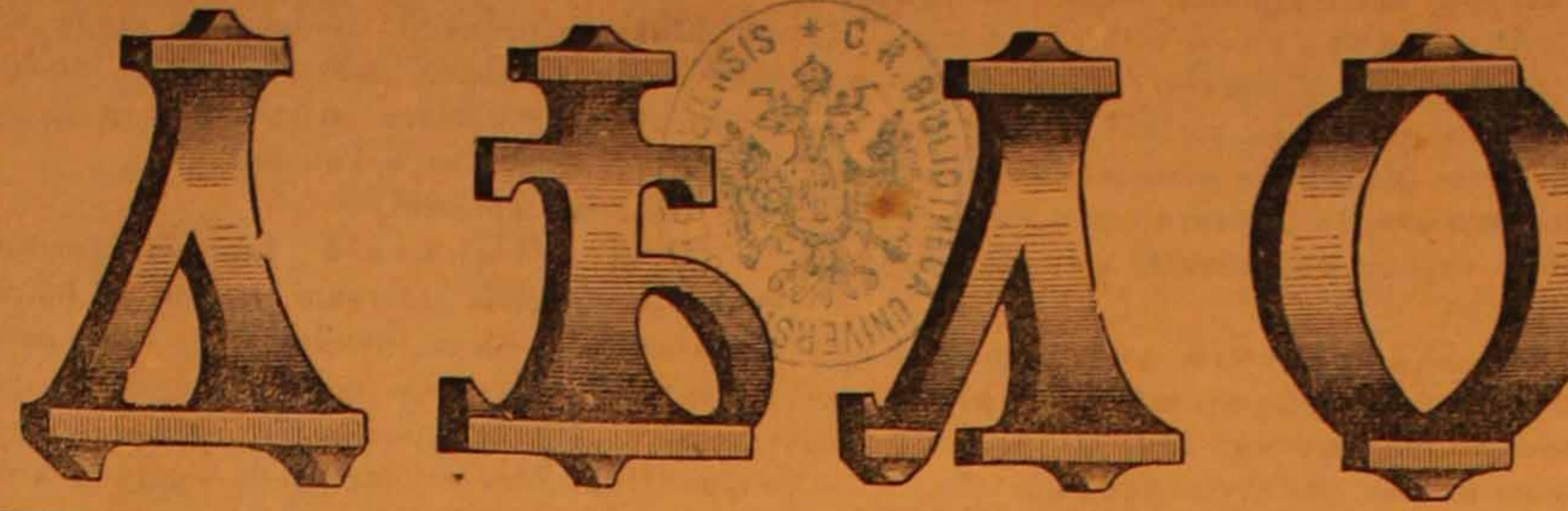
Только и стањ разъ молитися Богу сей
помѣщикъ: — „Господи! Усѣмъ и бѣдъ Тебѣ
доволенъ, усѣмъ награжденъ! Одно толькъ
менѣ гидко: дуже вже богато розвелось у на-
шому царствѣ мужиківъ!“

Але Богъ знатъ, що помѣщикъ дурний,
и не слухає его. Бачити помѣщикъ, що му-
жиківъ кожного дні не меншав, а усе бѣль-
ше и бѣльше; бачити и боятися, „ану, якъ
они у менѣ все добро вѣдять!..“ Подивившися
помѣщикъ у газету „Вѣстъ“, якъ у єїмъ ра-
вѣ зробити треба, и прочитавъ: „Змагайся!“

— „Одно толькъ слово написано, — про-
мовившися дурний помѣщикъ, — а золоте се слово!“ И почавъ бѣль змагатися и не абы якъ,
а все по правилу. Чи квочка людска у панскій
овесь забреде, — заразъ єи, по правилу, въ
юшку; чи дровець мужичокъ нарубавши
комъ у панському лѣсѣ, — заразъ отей самі
дровець у панській дврь, а въ мужика, по пра-
вилу, „штрафъ“.

— „Найбѣльше я теперъ отсими штрафа-
ми ихъ довоїка!“ — каже помѣщикъ своїмъ
сусѣдамъ, — „толькъ се они и втамлять!“

Бачить мужики, хочъ и дурний у нихъ
помѣщикъ, а ровумъ у него великий. Вкоро-
тигъ бѣль ихъ такъ, що и исла ін'куди ви-
ткнути; куды не гляні — усе не можно, да
не доволено, да не ваше! Худоба на водовѣ
выйде, — помѣщикъ кричить: „моя вода!“,
квочка за царину вискочить, — помѣщикъ

О. Сѣнкевичъ радить, щобъ зображеніе
вибрали собѣ бесѣдникѣвъ рго и contra и такъ
уладило дискусію.

За концентрацію нѣкто не вголосився до
голосу. О. Лопатинський прочитавъ що разъ
внесеніе, що руске духовенство єсть противне
всій концентрації парохій. Предѣдатель
піддавъ єго підъ голосованіе черезъ акляма-
цію. Внесеніе прийнято одноголосно.

О. Лопатинський. 2. Внесеніе: Сред-
ствами до удержання священика єуть доходы
въ землѣ, въ грунтѣ ерекціональнихъ. Если
же той доходъ має числитися до конгруи, то
комісія вносить, щобъ правительство потру-
тило 70% чистого доходу въ грунтѣ на ре-
жійній видатки.

О. Заячківський поясняючи внесеніе
комісії підносиТЬ, що тутъ береся взглядъ на
відлученіе 70%, въ доходѣ netto а не brutto,
и мотивує, що священикъ занятий служенемъ
пастѣвъ и урядованьемъ, не має часу занимати-
ся господаркою и не має въ землѣ толькъ
користей, якъ кто другій, для того справедливі-
сть вимагає, щобъ имъ цѣлого доходу не
вчислювано.

О. Гайданъ думає, що таке торгованье
не на мѣсци. „Мы маємо такій численній обов-
язокъ, що зовсѣмъ не маємо часу занимати
ся господаркою; отже я противный внесеню
комісії, а стою за тимъ, щобъ приходы въ
грунтѣ зовсѣмъ не вчислювалися. Я мотивую
тимъ, що того нѣгде нема; за границею по-
мимо грунтѣвъ платити правительство цѣлу
дотацію священству готовими грѣшами, — а
насъ цѣвркають, що мы оглядаємося за гра-
ницею; земля отъ вѣківъ нашою власностю;
вѣтки приходить правительство втягати єи
до свого числення. Адже кели мы потрѣбні
правительству, державѣ, суспільноти, если мы
служимо для ихъ добра, то нехай насе винад-
городять и то винадгородять въ свого. Мы
не потребуємо нѣякої ласки. Наколи бѣль
насъ обйтися не можуть, — бо не лиши бѣль
коштували бы урядники на нашому мѣсци, але
и цѣла організація упада бы, — для того якъ
правительство не стараємо смо о наше отпо-
вѣдне удержанье, а годув насе худымъ ну-
жденнимъ релігійнимъ фондомъ, а если єо
своего додає, то каже, що лиши пожичає фон-

дови. (Славно!) Я ставлю внесеніе, щобъ въ
доходовѣ въ грунту не вчислювано нѣчого до
конгруи.

О. Дебельскій. Я пристаю єи на внесе-
ніе мого передбесѣдника, але чи можливо,

щобъ правительство єго приняло? Суть „голо-
дівки“, але суть и приходы въ многими зем-
лями, якъ Городенка, Зарваница. Чи може
правительство пристати, щобъ не врахувати
землї, где єесть 300 морговъ? Мы мусимо ста-
вити жаданія, якъ суть можливій. Інша рѣчъ,

що грунти не приносять намъ толькъ пожитку,
що другимъ, тому числѣмъ бѣльше на ад-
министрацію. Я вношу: где грунтъ не прино-
сить 100 зр. чистого доходу, наї ве буде вчи-
слений до доходовъ, бо священикъ не обйтися
безъ коней, безъ слуги на потребу прихода;
где грунтъ несе надъ 100 зр., наї буде рахо-
ваний, щобъ не сказано: „Хочете за много,
не дѣстанете нѣчого!“

О. Лопатинський. Комісія поводувала-
ла виглядомъ, щобъ внесеніе могло бути
приняте. Внесеніе о. Гайдана не може числити
на принятие въ вишихъ сферахъ. Поправка
о. Дебельского не вдається практично: чи-
стий доходъ въ землї може бути часомъ мен-
шій, а приносити бѣльше пожитку, если земля
екомасована и въ однімъ положена мѣсци, а
не розкинена въ многихъ кавалкахъ и фі-
ліяхъ. Цѣла справа має свою трудноту, одна-
ко ж внесеніе комісії дав єе найлѣпший вы-
ходъ въ нихъ. Щобъ не парализувати дальші
выводы комісії, опертій по бѣльшій часті на
єїмъ внесеню, предкладаю свѣтл. вѣбраню
внесеніе комісії.

При голосованю откінено внесеніе о. Гайдана и Дебельского, а принятіе внесеніе комісії.

О. Лопатинський. 3. Внесеніе: Емоля-
менты въ опалѣ, млынѣ, пасовискахъ и т. д.
можуть бути такоже жереломъ, въ котрого пра-
вительство вовзме частину средствъ на покры-
тие дотації; они мають такъ числитися, якъ
се въ інвентарі оцінено.

О. Заячківський поясняє, що се внесе-
ніе треба було конечно приняти, інакше не
пристало бы правительство.

О. Цегельскій. Межи тими емоля-
ментами головне занимає опалъ; ду-

Предплата на „Дѣло“ для Астриї:	для Россії:
на півній рокъ	12 зр. на півній рокъ
на півній року	6 зр. на півній року
на четверт року	3 зр. на четверт року
на півній рокъ	16 зр. на півній рокъ
на півній року	8 зр. на півній року
на четверт року	4 зр. на четверт року
на півній рокъ	на саму додатокъ
на півній рокъ	на півній рокъ
на півній року	5 зр. на півній року
на четверт року	750 зр. на півній року
на півній року	875 зр. на півній року
на півній року	19 зр. на півній року

маю, що несправедливо числити топливо до
інвентаря, наколи священикъ проводить при-
ходську канцелярію, котру мусить опалити,

тому вношу, щобъ въ емоляментовъ, особливо въ
опалу, опустити 10%, на приходську канцелярію.

О. Лопатинський заявляє, що справа
потребъ канцелярійнихъ пріде піднѣшне въ
внесінняхъ комісії, де ухвалено на нихъ 50 зр.
О. Цегельскій отступає вѣдь внесенія.

О. Меруновичъ (деканъ) підносиТЬ,
що топливо вчислюється священикови яко до-
ходъ; тымчасомъ оно заспокоє толькъ єго
потребу и есть ему для урядованя такъ ко-
ничнимъ, якъ помешканье (въ неопаленій ха-
тѣ не запишє священикъ въ метрику и т. д.).
Не досить того; топливо не рахується вѣдь
однако: одному пару зр., другимъ колькаде-
ся, такъ, що нерає велика часть плати є
иде на опалъ. Я вношу, щобъ топливо не вчи-
слювано намъ до доходу. Великодушній кти-
торѣ призначали давати намъ опалъ безплатно,
або поставили за него малій богослужені. Бі-
лько ж завѣщань має всюди якусь вагу и
шанувся правомъ цивильнимъ, то повинно бу-
ти и у насъ пошановане. Мы повинні уп-
нути и протестувати противъ тому, що пра-
вительство забирає нынѣ всяки фундації и чи-
слить їхъ такъ, якъ бы то єо іхъ давало.

О. Лопатинський отповѣдає о. Меру-
новичеви, що причина, для чого топливо не
всюди почислюється, єо вгорахъ опалъ ділко танцій, якъ на Под-
лію або коло Львова; въ тої самої причини
не можна бы давати и relutum за топливо. Що
до

Правительство жаде фасії, много доходу епітру. має священикъ, щоби оттягнути его бѣть пенсії. Фасії таї есть найприкрѣшою. Сї доходы суть случай, зависимъ оть многихъ обставинъ, — разъ бѣльши, другій разъ менши; докладне обчисленье ихъ есть неможливе; легко може священикъ або себе скривити, або поставити въ прикре положеніе супротивъ власти. Впрочемъ доходы таї суть подобні до доходовъ комисійныхъ въ ц. к. урядахъ, коїръ однакоже не фасіонуются. Комисія вносить: щоби доходовъ епітрахильныхъ не фасіонувати и не вчисляти священикови до его удержанія.

О. Заячківскій. Доходы въ правъ епітрахильныхъ не дадутся урегулювати. Правительство, щоби ѿщадити фондови релігійному, шукає вправдѣ всюди жерела, — оно хотѣло бы и доходы епітрахильни жакъ найвыше почислити. Однакоже подвигашеніе ихъ есть неможливе, бо съ паденіемъ матеріального быту народа упадають що разъ бѣльши и доходы, а поднесенье ихъ выкликало бы раздоръ межи духовенствомъ и народомъ. Упадокъ тихъ доходовъ есть лишь пытаємъ часу, а фасіонованіе ихъ дало бы только ворогамъ нашимъ оружье, вызыскувати всяку неприхильность, щоби намъ шкодити и подкупувати нашу повагу. Попираю тому внесеніе комисії.

Крыл. Павликівъ. Доходы епітрахильни такъ довго мали значеніе, поки була панщина; по знесенію панщины и доходы упадають. Нынѣ не можна нѣчого выдертіи насильно, а где люде ще дають, то лишь добровольно, є прихильности до священика. Нѣчого не поможе, хотя бы и правительство присяло высокій доходы. Я знаю въ практики, не говорю се для хвалби: не разъ пріиде парохіянинъ, каже себѣ дѣло зробити, а не має чимъ заплатити, — не остава нѣчого, якъ зробити за дармо. Если отже доходовъ епітру. поднести не можна, а насильно удержати не дадуть, то попираю внесеніе комисії, щоби лишити ихъ природному ходови и не вчисляти священикови.

Внесеніе комисії принятіо.

О. Лопатинській. 5. Внесеніе: Фасії мають подлагати служби божій фонд., если ихъ есть рѣчно 160. Бесѣдникъ мотивує внесеніе тымъ, що въ іншихъ краяхъ значно бѣльше число службъ фасіонується, и. пр. въ Нѣмеччинѣ 260.

О. Заячківскій поясняє, що у насть не може бѣти только службъ божихъ, тому и се внесеніе намъ нѣчого не пошкодить.

Крыл. Павликівъ противій внесенію и вносить, щоби загально служби не подлагали фасії. — Внесеніе крыл. Павликова принятіо.

О. Лопатинській. 6. Внесеніе: Коїдому священикови має додавати до конгресу подбя числа душъ ремунерації оть 50—100 зр.

кѣй єго отважъ довѣдався и пытає у исправника: «Якій-такій стойкій чоловѣкъ у насть въ повѣтѣ авився?» Потомъ снится, що его за отею отвагу министромъ зробили и ходити бѣть весь у авіадахъ и пише приказы: «бути стойкимъ и змагатися!» Потомъ снится ему, що бѣть ходити по березѣ рѣкѣ Евфрат и Тигра. — «Ева, моя люба!» — каже бѣть. Але и сны уже вѣсъ переснились, треба вставати. — «Сенько!» — зновъ кричити бѣть забувшиъ але въ разу згадав... и хилит голову. — «Що бѣ же єго зробити таке?» — пытає бѣть себе, — «хочь бы чорта якого-небудь принесло!...»

И заразъ по сemu его слову прїїздити самъ капитанъ-исправникъ. Обрадувавши сму дурний помѣщикъ незнать-якъ, побѣгъ къ поставцю, виїшовъ два печатній медяники и думає: сей, певне, востанется доволенъ!

— Скажуть, будте ласкав, пане помѣщикъ, якимъ се чудомъ усѣ вашій мужики наразъ пропали? — пытає исправникъ.

— А ось якъ: Богъ змиливався и вѣтъ мої землї отъ мужиковъ зовѣтъ ослобонитъ!

— Гмъ..., а якъ жъ теперъ за нихъ подушне буде платити?

— Подушне? Они! они самі! Се ихъ святій дозвѣ!

— Еже жъ... а якъ же отея подушне въ нихъ виїзвати, коли они теперъ вашими молитвами по вѣтѣ землї розкідані?

— Сего я не знаю... а я платити не хочу!

— А чи вѣтно вамъ, добродѣю, що каїзначество безъ подушного и повинності, а ще бѣльше безъ горѣлочного и соляного збору бути не може!

— Я що жъ... якъ чарку горѣлки... я заплачу!

— Да знаете вы, що черезъ васъ у насть на базарѣ нѣ куска мяса, нѣ фунта хлѣба купити не можна? Знаете вы, чимъ се пахне?

— Змилуйтесь! Я усе, що можно, дамъ!

Осьде цѣльихъ два печатній медяники!

— Дурний же вы помѣщикъ! — промо

на потребы канцелярійнї. — Внесеніе принятіо. О. Лопатинській. 7. Внесеніе: Що до конгресу узнала комисія отвѣтнимъ начеркъ митр. ординарія въ р. 1874. Після того мають бѣти священики дотованій якъ урядники державнї бѣть 8—11 ранги, съ усуненiemъ рѣжницѣ парохій и капеллій, и съ квинквеніями по 100 зр.

О. Заячківскій додає, що если правительство узнає пожиточність клира для державы, то повинно ему помочи, коли бѣть на только не має, що слуги урядові.

О. Н. Огоновскій. Въ имени буковинського клира ставлю внесеніе, щоби его дотація такою була, якъ тамошніго клира православного. Тамъ має парохъ 700 зр. и 40 морговъ поля; надвига пола оттягає бѣть пенсії або иде для сотрудника. Сотрудникъ побирає 500 зр. Крімъ того одержують парохи и сотрудники въ мѣстахъ 200 зр. на хату.

Дръ Пелешъ. Справа була вже предкладана въ р. 1874. Для отмѣнныхъ обставинъ можна буде и нынѣ поставить для Буковини особне внесеніе.

О. Лопатинській поясняє, що побіля внесенія комисії дотація сотрудниковъ має вносити 600, 700 и 800 зр., а дотація парохій 1100, 1200 и 1300 зр.

О. Н. Огоновскій. Понеже комисія бѣльше предкладає, якъ я вносивъ, то отстутою отъ моє внесенія.

Внесеніе комисії принятіо. Въ сали веселість. На многихъ устахъ іронія.

О. Ростковичъ жалується, що приходники маючи бѣльше філій, мусять для потребъ церковныхъ держати пару коней; вносить, щоби признано за тобъ якусь надгороду.

Дръ Пелешъ перериває и каже се внесеніе, щоби буде достаточно поперте, подати до комисії.

О. Лопатинській. Комисія застановилася и надъ тымъ, якъ бы таї наші же заняли довести до вѣдомости правительства. Она узнала отвѣтнимъ выбрати делегацію, которая выготвила меморіаль, аложила его у столь монархі, була у министровъ и послѣвъ, и просила ихъ о покровительство для сеї справы. Въ имени комисії предкладає вибрать 5 делегатовъ, а именно трехъ въ аепархії львівскої: дра Пелеша, Залозецкого и Гаморака, а двохъ въ епархії перемиської: дра Никоровича и Яворского.

О. Заячківскій попирає видаленіе делегатовъ. Если наші меморіаль пойде почитаній и любленій, старенький о. Заячківскій. Въ цѣлій сали стала глубока тишина, а о. Заячківскій ставъ варушеніемъ и тихимъ голосомъ бѣльше-менше такъ говорити:

«Любій брат! Ту предкладаютъ намъ адресу до св. отца. Важный се вопросъ: чи видалі ви, чи нѣ. Я гадаю, що намъ користати въ способності. Но які же винѣ часть? Ой сумний, любенъкъ братя, сумний! Одинъ

вивъ исправникъ, повернувшись и поїхавъ.

Задумався на сей разъ помѣщикъ, зовѣтъ задумався. Отсѣ вже третій чоловѣкъ его дурнемъ величав, третій чоловѣкъ подивился на него, плюне и отѣйтѣ. Не вжележъ бѣть и спраївъ дурный? не вжележъ отѣтвага, которую бѣть престивъ у души своїй, одна дурниця? и не вжележъ бѣть самою его отваги зупинились и попремо нашу справу, то найкорочше добъемося до нашої цѣлі. У насть нужда такъ велика, що кождый делегатъ вможе о нѣчого много, дуже много сказати.

Внесеніе що до видаленія делегатовъ и меморіала принятіо.

О. Лопатинській. Для тої делегації потрѣбный меморіаль. Комисія не могла его такъ скоро составити, дялого вносить вибрать комитету редакційного складаючого ся въ оо. Пелеша, Никоровича и Гаморака.

Внесеніе принятіо.

О. Лопатинській. Комисія признала отвѣтнимъ, щоби делегація видала до Вѣднія отнеслася и до апост. нунціатури, и просила, щоби начальникъ кат. церкви поперъ въ дотычныхъ сферахъ справедливий жаданія руского клира. При сїмъ случаю треба виїзжати до св. отца адресою. Комисія рѣшила тому составити адресу до св. отца.

Въ сали настало гнетуща атмосфера. Въ цѣлій вѣдрандъ клиръ панувало черезъ оба дни горячкове роздражненіе. Причины були рідкій. Напердъ візвано клиръ до нарады надъ одною лишь конгресу, а на самомъ вже вѣдданю предложено многій іншій справы, до которыхъ обрадованія духовенства анѣ не було приготоване, анѣ не мало бѣть своїхъ кондеканальнихъ уважненія. О справахъ тихъ не могли делегаты ще въ передоденъ збору вѣднія дѣзнатиisь бѣть своїи власти духовної, а тымчасомъ принѣсъ «Dziennik Polski» дуже доказану ихъ програму! Іншою причиною була предложенія адресу до папы, которая здѣ справою не мала нѣчого спольного, а здавалася видалити на побічній интересы. Клиръ не бувъ противій и видалю адресу, але бажавъ, щоби она не ограничувалася лишь на звичайній пустоголосній слова преданности, которыхъ видалю вѣднія не вѣрять, но щоби выскажала вже разъ рѣшучо и отверто всѣ кривды, якихъ руска церквь безнастансно дѣзнає, и рѣшучо упомянулася о ихъ усуненіе, если має устати вѣкова дисгармонія мѣжъ рускою алатинською церквою. Тымчасомъ предложено до подписану клиру таку сервілистичну и дивоглядну адресу, которая оскорблала навѣть его природній чувстви... Вправдѣ удалися архідіакону дру Пелешови, звумѣвшому за короткій часъ збору позыскати собѣ загальну симпатію клиру, переконати въ послѣдній хвили бѣльше комісії о прикрытии послѣдствіяхъ отвѣтнія адресу, если она уже въ програму взята, и склонити ви до принятія бодай іншої адресу; все жъ таки залигали въ цѣлій сали роздрожненіе, вѣщуючи не добре о результатѣ цѣлої справи.

Въ такій тяжкій хвили вѣднія на трибуна вагально почитаній и любленій, старенький о. Заячківскій. Въ цѣлій сали стала глубока тишина, а о. Заячківскій ставъ варушеніемъ и тихимъ голосомъ бѣльше-менше такъ говорити:

«Любій брат! Ту предкладаютъ намъ адресу до св. отца. Важный се вопросъ: чи видалі ви, чи нѣ. Я гадаю, що намъ користати въ способності. Но які же винѣ часть? Ой сумний, любенъкъ братя, сумний! Одинъ душѣ ще не покидала єго. Колиже развѣ бѣть душѣвъ; але якъ толькъ побачить, що серце єго починає отходить, заразъ кинеться до гаїтії «Вѣсть» и ще лютѣшій зробиться.

— Нѣ, красше зовѣтъ дикимъ зроблюсь. лучше буду съ хижими авѣрами у лѣсѣ бѣгати, толькъ нехай нѣкто не скаже, що російскій дворянинъ, князь Урусь Кучумъ Кильдабаевъ бѣть «принципій» отступившися!

И зробивши бѣть зовѣтъ дикій. Хочь тогдѣ на дворѣ и були вже велич морозы, але ему не було холодно. Увеси бѣть бѣльше обрѣсъ волосемъ, мовъ той Ісаївъ, а пазурѣ у него зробились якъ зеленій. Сякаки бѣть уже давно переставъ, не ходивъ арачки лазінь и дивувавши, якъ се бѣть ще переше не примѣтивъ, що такъ ходити краеше, нѣжъ на двохъ ногахъ. Інъ забувъ и говориши по людеки, а якось немовъ свистивъ або шипівъ.

Выїде бѣть у свій садъ, де колись пестивъ свое тѣло мягкі, бѣле, пухле, мовъ кѣтъ миттю виїзває на саму верхню гілю и стереже отѣтвіль. Пробѣжить заїздъ, стане на заїздній лапки и слухавъ, чи нема де чого, але помѣщикъ заїздъ на него. Якъ стрѣла злївъ въ дерево, учепится у свою здобичу, роздробреши пазурѣ да такъ изъ шкурою и всѣми кендюхами и зѣть. И зробивши бѣть дужкій, да такій дужкій, що ставъ съ ведмедемъ дружини, си тѣмъ самимъ ведмедемъ, що колись вавиравъ до него у окна.

Хочешь, Михайло Івановичъ, у купѣ на зайцѣвъ половати? — пытає бѣть ведмедя.

— Да чому жъ не хотїти? — отказавъ ведмедѣдъ, — толькъ на бѣза ты, братику, мужикъвъ своихъ порознавиъ!

— А хиба що?

— А те, що мужика фести красше, нѣжъ виїзгового брата дворянина. И скажу тобѣ прямо: дурний ты помѣщикъ, хочь и пріятель мой!

А капитанъ-исправникъ, хочь и дуже бувъ добрий до помѣщиківъ, а все жъ не мігъ

другого не розуміємо: всюди якісь-несупоки и підозріванія. Тай справедливо; завели наше вѣдні, завели въ Римъ, — нѣгде не маємо пріятеля, а за те всюди могути чи численніи вороговъ. Тай нынѣшнє вѣдране наше — Бога знає, отки походить? Конгресуальна справа виїзла, правда, бѣть министерства; та інша (здається) цѣль нашого скликання. Дѣяє та що що виїзла скликання. Отъ сусѣдівъ-побратимівъ бѣльше виїздалисѧ, якъ бѣть нашої власти духовної (притыкъ до оповѣщеної програми виїзда «Dziennik Polski» Ред.). Клиръ звогидженій очерненій въ Вѣдні и въ Римъ. Але немає въ тѣй очерненії ще доказавъ, щоби наше погубити. Тай придумали ось що: юбъ наше виїзди виїзди слово, за яке дѣло! Мы вѣдране виїзди и просимо о кавалокъ хлѣба, а наша дорожка братчики наставляють намъ адресу, и просить-благають Бога, щоби мы єи не праїли. Мы не маємо вольніхъ устъ, щоби виїзди сказати своє горе; лишався одна дорога черезъ делегацію. Чуємо въ повѣтрю якъ бы яку здраву, а не маємо іншого способу отвернути цеї ворожії замахъ, якъ лишь дорогою увѣренія св. отца о нашої постіянній преданності. Такъ мы судили въ комісії, и такъ вамъ вроїти поручаю. Любій брат! менѣ

Прилюдна опинія послѣдніми роками ненасколько и невтомимо боролася съ тымъ бандитомъ. Всѣ мы тяжимо страшныи факты егъ надъужить, уложении въ петицій и отчитаніи въ соймъ краевомъ 1882 року, ту потрясаючъ дробну частину въ великого образу мартирологіи руского селянина. Не менше драматичнии факты подносили и іншій часописи (н. пр. „Strażnica“ и „Sztandar“ въ обширній дописи въ Дрогобыча) о превеликихъ страдахъ якихъ понесли селяне, затягнувшій пожички втѣмъ банку. Не диво затымъ, що на вѣсть о наближаючомъ ся упадку само чувство справедливости будило радость въ кождомъ чоловѣцѣ, который бажає нашимъ селянамъ здорового економичного розвою. И коли пронеслась по краю вѣсть, що маршалокъ краевый, дръ Зыбликевичъ въ Вѣдни почавъ пактувати съ компетентными сферами взгядомъ интервенції банку краевого въ интересы упадаючого банку селянського для запобѣження его ликвідації, то сейчасъ рада повѣтова рудецка подала петицію до выдѣлу краевого, просячи, щобъ анъ банкъ краевый анъ евентуально край не вдавалися въ справы той лихварской інституції, але робили свое дѣло хочь помалу, та за то на чистоту.

Кождый, кто хоть трохъ знал исторію банку селянського, котрого дѣяльність кредитова сердь нашого селянства найлѣпше може бути поровнана съ нападомъ и опустошеньемъ орды татарской, мусить призвати щиру інтенцію рудецкої ради повѣтової. Але приглянувшись близше теперѣшньому станови интересовъ того банку, о колько они зъ перегляду книгъ банковыхъ могутъ бути познаній, кождый побачить, що дѣло се не такъ легке, якъ зъ разу думавъ дръ Зыблікевичъ, що о мітервенціи такъ слабої інституції якъ банкъ краєвый, для ратовання грубо зауваного банку селянського на разъ здається и мовы бути не може, але зъ другого боку самъ упадокъ банку селянського и его ликвідація може для нашого краю и для нашого селянства статися страшною катакстрофою, ледви чи не бѣльшою, нѣжъ була цѣла вго дотеперѣшна дѣяльність. Шобъ се поровумѣти зосѣть було застапори

Посля статутовъ каждый затягаючій по-
жичку въ банку селянскому мусъвъ статися
его членомъ. Мѣжь обовязками каждого члена
банку головне мѣсце занимае обовязокъ — ру-
чиши цѣлымъ своимъ маєткомъ за всѣ зъобо-
вязанія банку ажъ до 5-тиравовои высокости
затягненои пожички. То значитъ, что кго за-
тягнувъ въ банку пожичку 100 зр., той въ
горы могъ мати надѣю, що въ разъ банкового
краху єго могутъ потягнути на 500 зр. От-
же якъ то такихъ членовъ має банкъ селянскій
въ теперѣшну пору около 50.000, — такъ що
упадокъ банку селянскаго значивъ
бы для нашого краю рѣвночасно упа-
докъ 50.000 сельскихъ и маломѣ-
сскихъ господарствъ. Бо жъ не забуваймо,
що вже теперь, при досыть побѣжныхъ и не-
докладныхъ обрахункахъ suma непокрытыхъ
залегостей банковыхъ, наѣть коли бы всѣ
довжники посплачували банкови свои довги,
выносила бы звышь повтора милюна, —
дальше и то, що интересы банку по части на-
вѣть въ конечности выплывающей въ натуры
єго дѣловодства суть дуже запутаній и
екомпликований, такъ що ликвидација потяглась
бы кѣлька або й кѣльканайцять дѣтъ. була бы

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ

Австрійско-Угорська Монархія

(Про результаты подорожи Тиссы до Вьднъ, которой приписуютъ загально политичне значеніе получила N. fr. Presse ось якъ вѣдомости зъ Пештъ.)

тыхъ 50.000 членовъ звышъ 5,600.000 зр.

Зваживши все те, мы приходимо до дуже сумного погляду на справы того банку и всего нашего селянства. Коли не удастся властямъ краевымъ и правительству (котре прецѣнь мало той банкъ подъ опѣкою, такъ що вѣсі операций банковї робилися въ присутности правительственного комисаря и за урядовою порукою) отвернути грозящу бурю, то намъ здається, що разомъ съ упадкомъ банку селянського на край нашъ спаде одинъ зъ найтяжшихъ ударовъ, якихъ мы только знали доси.

(Дальше буде.).

Переглядъ часописей.

„Gazeta Narodowa“ и „Dziennik Polski“ ду-
же вдовожены въ результату зѣзду отпоручни-

ко въ деканальныхъ. Зъ кождон стрѣчки такъ видко, що органамъ польскихъ партій зовоѣть ходило и не ходить о получшеньѣ быту руск духовенства, але о що више, — о „адресы“ саєтера!... „Gaz. Narod.“ пише дословно та „Отбуте въ сихъ дняхъ збраниe отпоручникъ деканальныхъ обохъ рускихъ епархiй въ спр регуляцiї конгруи, розпочалося середъ призн досить опозицiйныхъ, жочь остаточно, коли глачъ (kgzykacze) доволъ выговорилися (wygad się), загалъ збранихъ принявъ ухвалы, свѣд ча о томъ, що шарлатанерiя Наумовича и ему добныхъ агитаторовъ не мають численныхъ пр хильниковъ середъ руского духовенства въ личинѣ.“ Обговорюючи ходъ дебатъ, замѣ „Gaz. Narod.“, що „другого дня засѣданя, вѣ рокъ ситуацiя змѣнилася на лучше.“

Коли читаемо въ газетахъ, якакъ способомъ уживає россійське правительство, щобы о сколи можна повздержати шкодливий впливъ жидскихъ вызыскувачъвъ на християнське населеніе въ полуднево-заходныхъ губерніяхъ, то здавалось, що тамъ вже все таکъ уладжене, що живе не толькъ що отратили вже всякий впливъ, а стались навѣть безсильними на всѣ часы. Ты часомъ ось що пишуть изъ Овруча до газети «Волынь» выходячої въ Житомирѣ.

„Давно вже въ нашомъ повѣтѣ (та и въ др.
гихъ) въ рукахъ жидовъ все, что приносить хо-
бы малый хосенъ: торговля, всѣ фабрики, за-
ды, млины и т. д. У насть адвокаты — жиды,
писарѣ у мировыхъ судіевъ — жиды, всюды жиды
и жиды!.. Намъ дворянамъ, помѣщикамъ
селянамъ, осталася лишь одна земля, на котро-
мы и працюемо въ потѣ чола. Але жиды выти-
скаютъ теперь и помѣщиковъ а навѣть и селя-
зъ ихъ землѣ; забрали землю въ свои руки
намъ прійдеся ходити до жидовъ на жебры. На-
вже стає тяжко жити; жиды-зайды всѣхъ на-
вытискаютъ!.. По селахъ намножилося повно з-
дѣль; жиды ихъ подержаютъ и добуваютъ
того промыслу нечуваній зыски. Пора вже, — кѣ-
чить газета, — звернути увагу на мѣсцеве р-

Радостнѣйша вѣсть доходитъ насъ изъ Днѣпра. Тамъ вже добре почули, что цѣле на спасеніе лежитъ выключно лишь въ просвѣтѣ народа и что лишь за помошю просвѣты мож скоро поддvigнути нашъ народъ зъ его материальной и духовой руины. Тому то справедли домагаются земства тыхъ сторонъ якъ наибол шой и найскоршой просвѣты народа и то просвѣты такои, котра бы змогла отъ разу проникнуть цѣлу душу тамошнаго населенія. Така просвѣтъ однакожъ може лишь подаватися на родной оснѣ, на родномъ языцѣ. Для того на зборѣ уѣздного земства въ городѣ Золотоноши за Днѣпромъ высказавъ членъ земства Коссюра, что народови треба книжокъ писаныхъ въ его дусъ въ его языцѣ, бо книжки уживаній дотеперь въ школахъ не отповѣдаютъ свой задачи. Земст

постановило отже одноголосно вызначити нагору за написанье найлѣпшого подручника и книжки до читаня для школъ въ рускомъ языцѣ и зложити письмо для народа въ его родной мовѣ. На зборахъ губернского земства ухилено вирадѣ сю постанову, але важнымъ и радостнымъ есть той объявъ, що на томъ зборѣ выступивъ членъ Переяславскаго земства, Иваненко, и заявивъ, що на Українѣ конче суть потрѣбни подручники школьній на народной мовѣ, бо книжки въ россійскомъ языцѣ суть для народу зовсѣмъ незрозумѣлій.

вильній. Певною рѣчею есть дальше, что реформа высшей палаты въ той сессіи не буде зовсѣмъ поднята. Борба противъ большости высшей палаты будетъ послѣ сихъ диспозицій спочивати ажъ до дебаты бюджетовой, а еи хоче Тисса уважати какъ немъ пробнымъ, чи коалиція консерватистовъ буде тревала и яку силу она задержитъ. — Послѣ донесень „N. fr. Presse“, конферувавъ Тисса послѣ audience у цѣсаря съ шефомъ сокційнымъ Сегеніемъ и съ министромъ гр. Кальвокимъ и Каллемъ.

(Справа будовы жельзиць зъ Стрыя до Мункача) вступила въ нове стадіюмъ. Пóсля вѣдомостей зъ Пешту внесло угорске правительство въ соймъ предложеніе закона о будовѣ жельзицѣ зъ Мункача до Бескида а позаякъ ухваленіе предложеного закона есть певне, то не буде вже оттакт нѣякої перешкоды, щобы зачати будову зъ Стрыя до Бескида. Частина коштovъ будовы прелимирована угорскимъ правительствомъ на сей рокъ, вносить 2 міліоны а правительство австрійське зажалало лишь 30.000 зр., що разомъ съ кредитомъ ухваленymъ на минувшій рокъ вноситъ 130.000 зр. — Кошта цѣлoї угорской линіи обчислений на 10,400.000 зр. а кошта галицкой линіи прелимированай лишь на 7,240.000 зр. Рóвночасно съ проектомъ закона о жельзици зъ Мункача до Бескиду внесло угорске правительство такожъ проектъ будовы другої линії, котра має бути дошовненъемт отноги галицкой жельзицѣ пôдкарпатской и на коли тая линія буде викончена, буде она становила безпосередне сполученіе жельзицѣ пôдкарпатской съ заходно-угорскою дорогою жельзною.— Проектована дорога має велике значеніе разъ для того, що сполучає Галичину зъ Угорщиною а въ друге и для того, що комуникація Галичини ст Вѣднемъ може отбуватися безъ посередства пôвночної жельзної дороги им. Фердинанда.

(Комисію ради держави) разпочала

(Комисії ради державної) розпочали дні 23 л. січня свої праць. Комисія для пінаруши-
мости посольскої вела свои нарады надъ тымъ
и прихилитися до желаня судовъ въ справѣ не-
редачѣ до отвѣчальности судової пословъ, рабина
Блоха, Решавера и Фюрнкранца и рѣшила видати
судамъ першихъ двохъ пословъ; комисія будже-
това радила надъ роздѣлами: субвенція для же-
лѣзниць и фонды пенсійній.

ЗАГРАНИЦЯ

Россія. Зъ новѣйшихъ вѣдомостей довѣду-
емося, что министеръ двору гр. Воронцовъ-Даш-
ковъ дѣставъ отпустку на два мѣсяцѣ и правдо
подобно вже не верне на свое становище. Причи-
ною сего маютъ бути якѣ съ родиннѣ отношенія
котрѣ царя и царицу дуже немило вразили. На
его мѣсце призначеный ген.-адъютантъ Рихтеръ. —
Замордованье Судейкина все ще дає богато мате-
тіялу до рожныхъ вѣстей. Теперь мало открыти-
ся, что замордованье Судейкина приготовлялося
вже отъ двохъ лѣтъ, т. е. отъ коли Дегаевъ
(Яблоньскій) стався правою рукою Судейкина.
Онъ, якъ кажутъ, водивъ Судейкина за носъ и
наклонивъ его до того, что вынаймивъ въ грудни
м. р. помешканье, где его смерть постигла. При-
номочи Судейкина удавалося Дегаеви спасти не
одного зъ своихъ товаришъвъ и отправити два
днѣ передъ убийствомъ свою жѣнку за границю.
— Въ Царствѣ Польскомъ має бути знесеный до-
теперѣшній панѣръ штемплевый, котрый доси-
зовоѣмъ отрѣжнявся своимъ типомъ отъ всякого
другого въ цѣлой Россіи и буде зробнаный съ
такимъ же панеромъ цѣлои державы. Розумѣяся,
что Поляки уважаютъ сю змѣну за новый замахъ
на польскій нардъ.

Теперъшне положенье Франціи. Тонкинска справа, що только наробила шуму, якось притихла, а хочь еи може ще и дуже далеко до конця; то однакожъ Франція зъ сего взгляду чується досыть безпечною, а кабинетъ Ферріого триумфуе и радуєся повнимъ довѣріемъ, хочь вже не цѣлого, то по крайной мѣрѣ большости народу. За то внутрѣшній справы Франціи збѣльшаются зъ дня на день и попри отношенія еи до сусѣднихъ державъ стаются чимъ разъ грѣзнѣйшиими. Велика нужда середъ клясь роботничихъ и справа ревизіи державной уставы зъ однои стороны а репресіи правительства зъ другои, вызвали теперь цѣлый рядъ стрейкѣвъ и митинговъ, такъ что послѣдній часъ можна безперечно назвати сезономъ стрейкѣвъ и митинговъ въ Франціи. Въ послѣдніхъ дняхъ межи иншими заповѣли вже и лахманярѣ великій митингъ. Причину до сего подавъ префектъ Парижа, забороняющи выкидати въ мѣстѣ смѣтье на улицю, якъ то доси бувало, а приказавъ скидати просто на золы, которыми вывозится его зъ мѣста. Лахманярѣ, которыхъ въ Парижи есть звышъ 30.000 и всѣ разомъ выживають около 70.000 душъ, зробили нараду и вы-

митинговъ. Такъ отбувся 20 с. ж. въ Париже митингъ, на котрому бесядники остро выступали противъ теперешней уставы, а одинъ зъ нихъ Мишельинъ величавъ соціальну революцію. Въ конці принято резолюцію, въ котрой выступається противъ самостойной политики правительства и взымаєсь пословъ, щобы ~~зажадали~~ безпроволочнай ревизії уставы. На іншому знову митингу открыто підписку на памятникъ Делекліза и другихъ комунистовъ, що були наказані смертю за повстане Комуни. — По многихъ іншихъ стрейкахъ наступить теперъ, якъ здається, що і стрейкъ поліцістовъ, бо вже 4000 поліцістовъ въ Парижі згодилось на тое. Причиною того має бути само правительство. Въ французькій палатѣ именно розбиралося теперъ предложение правительства тыкаюче поліції. Правительство хоче зреформувати поліцію и хоче її зробити державною, обов'язуючися поносити всякій видалки. До сиї поліції була громадскою. Подчасъ дебаты на післядніомъ засіданю зажадавъ давній префектъ поліції Рейнольтъ, щобы правительство памятало на забезпечене старости поліційнихъ агентовъ, чого нова змѣна не обѣцює. Міністеръ дѣлъ внутрішніхъ Бальдекъ-Руссо почавъ сумніватися, чи нова змѣна дѣйстно може бути для агентовъ некористна и внесене Рейнольта упало. То єсть огже причиною стрейку поліції. Якъ зъ сихъ колькохъ случаївъ видно, въ цѣлій Франції невдоволене и неспокой, стрейки, митинги и депутаціи до правительства. Справедливо пише одинъ заграничный дипломатъ до „Köln. Ztg.“, що все те заносить революцію и дуже нагадує часы давній передъ-революційній. Але Ферри приготованый не только на случай революції; онъ готовий — якъ доносить „Nouvelliste de Lyon“ — стрѣчати навѣть війну съ якою судовою державою, а згадана газета зраджує навѣть его *ordre de bataille*. На случай війни выставила бы Франція шесть армій, зъ которыхъ двѣ становили бы резерву. Зб взгляду на отношення до судильныхъ державъ положене Франції есть такоже не конче добре. Ненависть до Нѣмеччини и всего, що нѣмецке, не устает и мусить скорше чи познійше довести до явного конфлікту. Ненависть тая зростає тымъ більше, чимъ сильнійшій впливъ Нѣмеччини на другій державы а именно въ спородненыхъ Франції державахъ, якъ Іспанія и Італія. Змѣна міністерства въ Іспанії именно викликала въ Франції велике негодованье. Скрѣплење монархичної ідеї въ сїй державѣ черезъ консервативне міністерство уважаютъ въ Франції дѣломъ и интересами Нѣмеччини а тымъ самимъ справою вимѣrenoю противъ Франції. Отношеня Франції до Англіи доси суть ще дуже неясні; явної вражды нема, але нема такоже и великої дружбы. Интересы обохъ сихъ державъ занадто повязаній съ собою, щобы по крайній мѣрѣ не було хочь бы якого підозрѣння, а французькій конфліктъ въ Тонкинѣ може навѣть дуже скоро викликати вражду межи обома державами. Вже теперъ запытувало англійске правительство французского, що оно думає зробити на случай, коли Хини замкнутъ свои пристанѣ а черезъ те англійска торговля буде наражена на страту и чи Франція думає завести блокаду на хиньскому мори, бо Англія видѣла бы се лишь дуже не радо а ще тымъ більше, коли бы Франція завела блокаду безъ си вѣдомости. Французске правительство дало на се дуже успокоюючу отповѣдь, але мимо того дивитъ дуже кривымъ окомъ на Англію, котра ще крómъ того и въ Єгиптѣ стаєся самостойною панею. О дѣлахъ въ Тонкинѣ и на Мадагаскарѣ нема вже отъ довшого часу жадныхъ вѣдомостей.

Н О В И Н К И

— Загальний зборы русского товариства педагогичног
отбудутся дня 1 л. лютого 1884 въ малой
сали „Народного Дому“ о 4-той годинѣ по полу-
дни. Въ програмѣ збору выборъ нового выдѣлу и
внесенія членовъ. Просится о якъ найчисленнѣйшу

— Банкъ рустикальный вже догорює. Завѣдуюча
рада скликала загальний збръ отпоручниківъ по-
вѣтовыхъ на 23 л. лютого с. р. для ухвалы и пе-
реведеня ликвидациіи. Коли банкъ краевый выцо-
фався, предложено переведенъ ликвидациіи банкови
гипотечному. Той ще не рѣшився, не знаючи, яку
помочь дастъ правительство. Здається, що русти-
кальный банкъ дела день оголосить конкурсъ.

— Въ Тернополи отбудутся въ пятницю дня 20 сѣчня (1 л. лютого) с. р. загальний зборы членовъ товариства „Руска Бесѣда“ о год. 2-й зъ полу-

дня въ компакатахъ Рускихъ Бесѣды (въ каминѣ) п. Стажевиць, на дѣлѣ), на котрый комитетъ тымъ-часовыи мае честь запросити всѣхъ Вн. Членовъ. Порядокъ дневный: 1. Открытие зборъвъ. 2. Справоуданіе тымъ-часоваго комитету. 3. Выборъ выдѣлу. 4. Внесенія членовъ. 5. Зголосенія ново-приступающихъ членовъ. Въ суботу т. е. 2 л. лютого отбудется рано о 8. годинѣ заупокойне богослуженіе за бл. п. Володимира Барбѣньского въ осредней церкви.

Загальний зборы Руского касина въ Струю скликаніи на 10 л. сїчня, не отбулися задля браку статутами вимаганого комплету. Для того рѣшився Выдѣль скликати новій Зборы на 31 л. сїчня на 2 год. зъ полудня — и просить умільно П. Т. Членовъ, щобъ зволили непременно на сей часъ явитися въ локальному товариству. Порядокъ дневный самъ, якій будь свого часу оповѣщений. Отъ выдѣлу Рус. касина въ Струю.

Въ Чернигівцахъ отбудется дні 2 л. лютого торжественне открытие читальни и посвященіе нової мурованої школи. Рано о год. 11½ отпра- вится поминальне богослуженіе за бл. п. Володимира Барбѣньского. Въ имени комитету прошу Всеч. Духовенство и Ч. господарѣвъ зъ окрестности прибути до настъ въ той день въ гості. Прошу такоже Пн. співаковъ, що праїдуть зъ Львова на вечерицѣ до Тернополя, и интелигенцію нашу зъ Тернополя и Збаражу взяти въ нашомъ торжествѣ участіе. — Ник. Сѣчинський, за комитетъ.

Въ селѣ Корчинѣ, поївта сокальского, основується читальня. Яко основатель підписавъ на статутахъ (выданихъ друкомъ черезъ товариство „Пропаганду“) пн. Антоній Сѣрко, Захарій Климочко и Яковъ Салига.

Трираменій кресты все ще суть дуже страшними ко Стояловскому! Въ 22 ч. свого „Weise“ зъ 1883 р. донѣсъ бувъ, що въ Котовѣ, пов. бережанського, священикъ казавъ поставити на церквѣ трираменій кресты, а люді такъ страшно збунтувались, що біль мусьвъ ихъ заліти и своимъ коштомъ поставить однораменій. Наші дос- пісувати зъ тої окрестности, ч. господарѣвъ И. В., пише намъ, що въ тоймъ нема анѣ слова правди. Кресты на церквѣ въ Котовѣ стоять ті самі, що передъ 20 лѣтами! Анѣ тодіи анѣ тепері не буде якого бунту громади! Ко Стояловскому забагається підбурити людей противъ рускихъ свя- щениківъ и тому выдумує всяки небылицї!

Весті епархіяльний.

зъ АЕпархії Львівської.

Презенту на Підміхайль, дек. калуского, получивъ о. Мих. Скородицький.

Завѣданій до канон. інституції о. Мих. Костецкій на Сновидовъ, дек. бучацкого.

Каноничну інституцію получивъ о. Софр. Лятвионовичъ на Пѣстинь.

Введеній о. Петро Шанковський яко сотрудникъ въ Семиглавовъ.

Личний додатокъ зъ фонду религ. (100 зр.) удалило ц. к. намѣстництво о. Льву Рудницкому, пароха зъ Черка.

Душпастирські посади получили оо.: 1) Ісидоръ Лукасевичъ, завѣдательство Григорова, дек. бучацкого; 2) Евайлій Левицкій сотрудництво въ Трибухівцахъ, експон., дек. бучацкого; 3) Мих. Костецкій получивъ декретъ на завѣдатель Сновидова, дек. бучацкого.

Консисторія завѣдомила ц. к. намѣстництво о смерти (18 л. сїчня) о. Кароля Чемеріацкого, пароха въ Луцѣ малой.

Переписка Редакції и Администрації.

Всч. М. Г. въ Люблинѣ 31 1883 р. ще 1 зр. — Всч. Ч. Т. въ Підгайчикахъ. Заплачено до 31 грудня 1883. — Всч. П. О. въ Острозвѣ. 5 зр.

Въ адміністрації „Дѣла“ можна дѣстати слѣдуючій підрядъ бл. п.

Володимира Барбѣньского:

1. СКОШЕНІЙ ЦВѢТЬ (вимікъ зъ Галицькихъ образківъ), цѣна 1 зр.

2. ВІЗТАЛАННІЕ СВАТАНЬЕ, образокъ зъ Галицького жита, цѣна 80 кр.

3. ОТЧИТЬ ВЪ 100-ЛѢТНІЙ РОКОВИНИ ЦВѢСАРІ ЙОСИФА II. 17 (29) падолиста 1880, цѣна 25 кр.

4. БЕСІДА ВЫГОДОШНАНА НАРОДНОМЪ ВѢЧУ РУСИ-НОВЪ 18 (30) падолиста 1880 о економічнихъ справахъ, цѣна 15 кр.

Доходъ зъ першого твору признає Родина покійника на пам'ятникъ нагробный, зъ дальшихъ же трьхъ прапоръ на стипендію им. Володимира Барбѣньского. (9—?)

Зъ причини змѣни мѣсяця по- быту має підписаній до збути дуже много

Образовъ олійныхъ, друковъ и т. под. въ рѣжихъ величинахъ и формахъ по визи- кихъ цѣнахъ.

Близьший поясенія на запита- ніе удѣляє, отвортно по поштою.

Іванъ Волянський, сотрудникъ въ Нагорянкахъ, пошта Устьечко.

на 1884 р. получено. — Всч. Я. въ Поник. За 1883 все заплачено. — Всч. З. Н. въ Войслав. Ми перестали бути висылати, бо анѣ не от- вілено предплати, анѣ не було замовлено. При- сланий грошъ висили мы за часъ до 31 грудня 1883. Дніесь висылаємо жаданій аркушъ и будемо висылати и въ сїмъ роцѣ. — Всч. Л. В. въ Нагор. За 1883 р. ще 8 зр.

Подяка

для банку взаимн. обезпеченій „Славія“.

Ми вище підписаній члены банку „Славія“ посвѣщаємо сопѣ письмомъ на доказъ правди, що по звіщеню будьківъ нашихъ пожароють дні 13 сїчня 1884, заразъ дні 21 сїчня 1884 приїхали пн. ликвидаторы банку „Славія“ и шкоди наші найсвойственніи и фахово поликвидували на совершение наше вдоволеніе и дні 22 о. м. отшкодуваніе совершение выплати.

За таїкъ благодатне поступуванье банку „Славія“ сердечну подяку складаємо и запрашаємо до якъ найчисленнѣшого приступленія до тогъ банку „Славія“ съ убезпеченіями своихъ будьківъ и движимостей.

Въ доказъ правди підпасами стверджаемо. Убініе, 22 сїчня 1884.

Василій Панківський, війтъ за громаду; Григорій Іванъ Чупіль; Іванъ Войтівський; Симеонъ Т. Свенцицький, в. р.

Конкурсъ.

Выдѣль комитету занимаючогося будовою нової гр. кат. церкви въ Монастырискахъ пошукує колъкапайцать колектантівъ съ деньгою плати- нею по 1 зр. до 2 зр. 50 кр. и кошта подорожні.

Огъ убѣгаючихъ о тій посаді вимагається:

1. Народностъ польска, руска, ческа або німецька;
2. Вікъ бѣть 24—50 лѣтъ;
3. Вправність въ письмѣ и читаню въ двохъ языкахъ, именно:

въ языцѣ { полскѣмъ рускѣмъ } и німецькомъ.

4. Моральна и матеріальна порука;

5. Крѣпке здоровье и добрий виглядъ.

Зголосенія письменні съ поданьемъ повыш- шихъ дати и близшихъ отношеніи личныхъ, треба внести безпроволочно, а найдальше до кінця сїчня 1884 до Выдѣлу комитету въ Монастыри- скихъ, по чѣмъ найдуще укваліфиковавши и на ту посаду порученіи компетентні будуть покли- кани до служби.

Монастыриска, дні 5 сїчня 1884

За секретаря Предсѣдатель

О. Леонъ Сліпиновичъ, Іосифъ гр. Модзецький,

гр. к. парохъ. (3—3)

ЛІЧЕНЬЕ РАДИКАЛЬНЕ

всѣхъ

ХОРОБЪ нервовихъ и епилептическихъ

и ХОРОБЪ ТАЙНЫХЪ

всѧкого рода

мою одинокою методою безъ ушкодженія

здоровья.

Гонорарь платиться ажъ по цѣлкови- тому въздоровленію.

Dr. Prof. A. MALASPINA

членъ многихъ товариствъ науковихъ

236, Rue de Bergy, à PARIS

Порозуміватися черезъ кореспонденцію.

+ + +

Найближше тягнене 1-го марта с. р.

ЛОСЫ ЧЕРВОНОГО КРЕСТА УГОРСКІЙ ГОЛОВНА ВЫГРАНА 50.000.

Продає по дневномъ курсѣ

АВГУСТА ШЕЛЛЕНБЕРГА

домъ банковский и контора въ Львовѣ.

Поборовъ квиты на пять тыхъ Лосовъ въ

19 мѣсячныхъ ратахъ по зр. 2 при правѣ сей часъ вътрати. (2—6)

НА КАРНАВАЛЬ!

Магазинъ конфекції дамской

КИМАСРА (Kühmayer) наслѣдники

ч. 4. ул. Гетманська

одержавъ все, що толькі наймоднѣшче:

Сукнѣ балевій бѣть 10 зр. до 50 зр. (1—6)

шовковій бѣть 50 зр. до 100 зр.

Тоалети вечерковій бѣть 20 зр. до 50 зр.

рівножъ всякий выборъ матерій шовковихъ.

Замовленія висловлюються въ якъ найкоротшомъ часѣ.

65 штукъ лиши за зр. 8.50

Начиня зъ срѣбра-Britannia

съ патентованымъ стемплемъ фабричнимъ.

Необідній для кождої родини!

Правило англійскій, ізвинищимъ патентованій сервісъ для єдь и на десеръ зъ істинного, тіжкого, масивного срѣбра Britannia, котре може майже збриватися зъ правдивимъ срѣбромъ позѣстю.

Цѣлій гарнітуръ складається зъ:

6 штукъ добрихъ зъ Britannia-срѣбра	вождъ	зр. 2.25
6 штукъ тяжкихъ	вилокъ	зр. 1.20
6 штукъ масивнихъ зъ	ложокъ	зр. 1.20
6 штукъ деликатнихъ зъ	піблаківъ підъ ножъ зъ	зр. 1—
1 штука масивна зъ	кохай до зупи . . .	зр. 1.10
6 штукъ масивнихъ зъ	ложокъ до кави . . .	зр. 0.70
1 штука масивна зъ	кохай до молога . . .	зр. 0.60
6 штукъ добрихъ зъ	ножъ десеровихъ и	
	для дѣтей	зр. 2—
	вилокъ десеровихъ . . .	зр. 1—
	ложокъ десеровихъ . . .	зр. 1—
6 штукъ деликатнихъ зъ	пугарівътъ на яйцѣ . .	зр. 1.20
6 штукъ деликатнихъ зъ	ложокъ до яєць . . .	зр. 0.60
1 штука деликатна зъ	яшка на пероць . . .	зр. 0.30
1 штука хороша зъ	сольнички	зр. 0.25
1 шт. деликат. 30 цм довг.	таци	зр. 0.60
65 штукъ		зр. 15.—

Всѣ 65 штукъ, засмотреныхъ въ повысшій стемпель фабричнимъ, ко- штуютъ

####